

ΑΝΤΥΠΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΣΤΙΚΗ.

Υπεύθυνος Συντάκτης
Ν. Σ. ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ.

Ὅστις ἐθέλει ἐπί-
σω μου ἐλθεῖν ἀράτω
τὸν σφυρὸν αὐτοῦ καὶ
ἀκολουθεῖτω μοι.
Μάρχ. κεφ. ἡ 34-38.

Πᾶσα αἴτησις δεκτή ὑπὸ
ἰδιαιτέρων συμφωνίῶν.
Αἰτήσεις ἀπευθύνεσθαι:
Ἐρημ. « Ἀντύπας »
Ἀργοστολίον.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ.

Ἔτος . . . Δραχ. 5.
Ἀλλοδαπῆς Φρχ. 10.
Ἐκδίδ. κατὰ Σάββατον.

Μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ
τῶν ἀποκτεινόντων τὸ
σῶμα, τὴν δὲ Ἰδέαν
μὴ δυνάμενων κτείνειν.
Ματθ. κεφ. ι' 28.

ΘΡΙΑΜΒΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΣΤΙΚΟΣ.

Περικρανῇ καὶ πρωτεύοντα θρίαμβον πρέπει νὰ θεω-
ρήτη σύμπασα ἡ Ἀνθρωπότης τὸν φόρον τοῦ εἰσοδήμα-
τος τὸν ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Βουλῆς κατὰ
τὴν 24 Φεβρουαρίου. Ὁ νόμος οὗτος εἶνε ἔργον τοῦ
Καγιῶ καὶ ἐψηφίσθη διὰ καταπληκτικῆς πλειονοψηφίας
388 κατὰ μειονοψηφίας 129, ἥτοι διὰ τριπλασίας ψη-
φορορίας.

Αἱ οικονομικαὶ ἰδέαι, ὧ χρυσοφόροι, ὥρμασαν πλέον
πανταχοῦ καὶ ἡ ὥς θηρίον πρὸς θηρίον ἀγωνιζομένη ἀ-
μοιβαίως διὰ τὸν ἄρτον αὐτῆς ἀνθρωπότης θὰ εὕρῃ τά-
χιστα ἄτυλον εἰρηνικόν. Ἡ ἀνθρωπότης πλέον σύμπα-
σα κατενόησεν, ὅτι αἱ πολιτικαὶ ἰσότητες ἐνώπιον τοῦ
ἀραχνώδους ἱστοῦ, τοῦ λεγομένου νόμου, εἶνε φεανάκη
καὶ ἀπάτη, ἐρ' ὅσον δὲν τίθενται ὡς θεμέλια τοῦ νόμου
ἀσφαλεῖς καὶ ἴσαι οικονομικαὶ βάσεις.

Ὡ χρηματισταί, δὲν θὰ διοικῆτε πλέον ὑμεῖς τὴν
ἀνθρωπότητα καὶ δὲν θὰ θεωρῆτε πλέον ὡς Νέρωνες
καὶ Ἀληπασσάδες τὸν σπαραγμὸν αὐτῆς τὸν σωματικὸν
καὶ ἠθικόν.

Ὡ σφάζοντες μέχρι σήμερον διὰ τῆς χρηματιστι-
κῆς μελάνης τὸ ἀνθρώπινον γένος, δὲν θὰ δολοφονῆτε
πλέον τὴν ὑψηλίον ἀνευ τιμωρίας καὶ ὑμῶν αὐτῶν.

Ὡ παράφρονες καὶ μανιακοὶ Μαιμωνολάτραι ἀρε-
τά μέχρι τοῦδε ὠργιάσατε εἰς βάρος τῆς Ἀνθρωπότη-
τος καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ἢ θὰ γίγησθε ὄντα λογικά ἢ οἱ
Λαοὶ θὰ ἐγκλείωσιν ὑμᾶς εἰς τὰ φρενοκομεῖα καὶ τὰ δε-
σμοτῆρια ἀντὶ τῶν ἀθῶων θυμάτων σας.

Καὶ ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Γερμανία καὶ ἡ Αὐστρουγ-
γαρία καὶ ἡ Ἰταλία καὶ ἡ Ἀμερική τὰ αὐτὰ νομοσχέ-
δια προτείνουσιν ἐπιτακτικῶς ἐν τῇ Βουλῇ.

Ποῦ λοιπὸν θὰ καταφύγωσι τὰ κεφάλαια καὶ οἱ κε-
φαλαιοκράται, ἀπὸ πανταχοῦ πλέον ἢ Ἀνθρωπότης
ἅπασα ἐστήσῃ ἢ ἐτοιμάζεσθαι νὰ στήσῃ κατ' αὐτῶν πυ-
ρομαχικὰ πρώτης δυνάμεως καὶ ὀλκῆς; ποῦ θὰ εὕρωσι
κρησφύγετον τὰ δαιμόνια τῆς ἀνθρωπότητος τὰ-λά-ρά.

Τὰς ἐρωτήσεις ταύτας προβάλλομεν πρὸς τὸν Λαόν,
διότι πολλοὶ προέβαλλον διὰ τοῦ Ἀθηναϊκοῦ τύπου τὸ
ρόβητρον καὶ μορμολύκειον τῆς φυγῆς τῶν κεφαλαιού-
χων ἐξ Ἑλλάδος, ἀν ἐψηφίζοντο τὰ φορολογικὰ νομο-
σχέδια τοῦ Γούναρη κατὰ τοῦ κεφαλαίου· ἀλλὰ παντα-
χόθεν πλέον στενὰ διὰ τοὺς Κροίστους.

Οἱ ἀπογυμνώσαντες καὶ δολοφονήσαντες καὶ ἐκπορ-
νεύσαντες τὴν ἀνθρωπότητα εὐρίσκονται πλέον μεταξύ
Σκύλλης καὶ Χαρύδδews καὶ θὰ βισθισθῶσιν ἀφεύκτως·
ἂν φύγωσι τὸν καπνὸν, θὰ ἐμπέσωσιν εἰς τὸ πῦρ· ἂν ἀ-
ποφύγωσι τὸν βράχον, θὰ καταπέσωσιν ἐκ τοῦ κρημνοῦ·
ἂν πᾶνε πίσω τρέμουνε κ' ἂν πᾶν ἐμπρὸς φοβοῦνται.

Ὡ σφαγιασταί τῆς προόδου ἦλθεν ἡ ὥρα σας, ἵνα
νομοθετικῶς πλέον παύσητε τὴν σφαγὴν, ἄλλως γνωρί-
ζετε τὴν Λαϊκὴν καταιγίδα ὡς προσεγγίζουσιν πλέον
καὶ ἐν Ἑλλάδι, διότι πλέον ἢ Ἑλληνικὴ Βουλὴ θὰ
ἔχῃ καὶ κόμμα ἰδεῶν καὶ πολλοὺς βουλευτὰς ἐκ Συντε-
χνιῶν. Ἀν φύγητε ἐξ Ἑλλάδος εἰς τι κράτος, ὅπερ μέ-
χει τοῦδε δὲν φορολογεῖ τὸ κεφάλαιον, στὸ καλὸ νὰ
πᾶτε καὶ εἴμεθα εὐγνώμονες διὰ δύο λόγους· πρῶτον
μὲν διότι δὲν θὰ διαφθείρητε τὴν Ἑλληνικὴν κοινωνίαν
διὰ τῆς βορβορώδους καὶ αἰμοσταγοῦς ὕλης σας· δεύτε-
ρον δὲ διότι θὰ ἀφήτητε τὰς γαίας καὶ τὰ μικροβαρῶ-
νάτα καὶ μικρομαρκεσᾶτα καὶ μικροκομητᾶτα καὶ μι-
κροπριγκηπᾶτα πρὸς τοὺς Ἐργάτας, πρὸς τοὺς ὁποίους
κατὰ φυσικὸν καὶ θεῖον νόμον ἀνήκουσι. Στὸ καλὸ καὶ
φρόνιμα.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΙ 55.44.0013.41 0001

ΑΝΑΤΟΛΗ ΚΟΙΝΩΝΙΣΜΟΥ.

Σάν τήν σπίθα κρυμμένη στήν σιάχτη
ἐκρυβότουν γιά ἡμᾶς ἑλευθεριά.

Αὐτὰ λέγει ὁ ἔθνους ψάλτης τῆς Ἑλληνικῆς τοῦ
1821 Ἐλευθερίας ἀπὸ τῆς τότε Τουρκικῆς Θερμοπύλης·
αὐτὰ λέγει ὁ λυρικὸς ἐκ Ζακύνθου ποιητὴς Σολομὸς,
καὶ αὐτὰ ταῦτα ἐπαναλαμβάνομεν καὶ ἡμεῖς σήμερον
διὰ τὴν χαραυγὴν τῶν σοσιαλιστικῶν ἰδεῶν ἐν Ἑλλάδι,
διὰ τὸν ὄρθρον καὶ τὴν προσεγγίζουσιν ἀνατολὴν τοῦ
κοινωνισμοῦ εἰς τὴν γῆν, ἥτις πρώτη ὕφωσε πρὸ 2500
ἐτῶν τὴν σημαίαν τῆς ἀνθρωπίνης Ἐλευθερίας, Ἰσότη-
τος καὶ Ἀδελφότητος διὰ τοῦ Ἀναξαγόρου, διὰ τοῦ
Δημοκρίτου, διὰ τοῦ Διογέους, διὰ συμπάντων τῶν
Στωϊκῶν, διὰ τοῦ Θεοδώρου, διὰ τοῦ Πλάτωνος, διὰ
τοῦ Εὐριπίδου, διὰ τοῦ Λυκούργου, διὰ τοῦ Ἀγίδος καὶ
Κλεομένους, διὰ τοῦ Ἀριστείδου καὶ διὰ τῆς λοιπῆς
πολυαριθμοῦ χορείας τῶν φωστήρων τοῦ φιλοσοφικοῦ
καὶ πολιτικοῦ στερεώματος τῆς ἀνθρωπότητος Συμ-
πάσης.

Σὰν τὴν σπιθα κρυμμένη στὴν σάχχην, λέγομεν καὶ ἡμεῖς σήμερον, διότι ἐὰν ἡ ἀπελευθέρωσις ἡμῶν ἀπὸ τῆς τότε Τουρκικῆς θηριωδίας ἦτο ἀπελευθέρωσις Ἑθνικῇ, ἡ ἀπελευθέρωσις ἡμῶν ἡ προσεχὲς ἀπὸ τῆς Κεφαλαιοκρατίας θὰ εἶνε ἀπελευθέρωσις ἀπὸ τῆς κτηνωδίας, ὅα εἶνε δηλαδὴ ἀπελευθέρωσις Ἀνθρωπιστικῇ.

Ὡς ὁ Προμηθεὺς πάλαι ποτὲ ἔκλεψεν ἐκ τῶν οὐρανῶν τὸ Πῦρ καὶ ἔθεσεν αὐτὸ ἐντὸς νάρθηκος ἥ καλὰ μου καὶ τὸ Πῦρ, ὡς κοινῶς λέγομεν, ἐκουφοκαίετο ἐντὸς τῆς ψίχας τοῦ καλάμου, τοιοῦτοτρόπως ὁ λαὸς ὁ Ἑλληνικὸς πλέον ἔχει καὶ κουφοκαίεται εἰς τὰ ἄδύτα φύλλα τῆς καρδίας αὐτοῦ τὸ Πῦρ τοῦ Σοσιαλισμοῦ, τὸ πῦρ τοῦ Κοινωνισμοῦ, τὸ ὅποσον θὰ ἀνάψῃ μόλις τὸ σύνθημα δοθῇ ὑπὸ τοῦ μέλλοντος Ἑλληνικοῦ Στέντορος.

Πανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος πλέον παρατηρεῖται ζύμωσις ἐργατικῇ, ζύμωσις κοινωνιστικῇ, ζύμωσις, ἡ ὁποία θὰ ἐπιφέρει τὸν μέλλοντα θρίαμβον τῆς Ἑργασίας κατὰ τῆς βασιarikῆς Κεφαλαιοκρατίας.

Ἐν Ἀθήναις ὁ ὄνομα καὶ πρᾶγμα Ριζοσπάστης
συμβουλευεῖ τὴν ἀναγκαίαν σύγκλησιν Ἐθνοτυνελεύ-
σεως καὶ ἐκρίζωνει τὰς ἀπολυταρχικὰς ὁρμὰς καὶ δια-
θέτει τῶν αὐλοκολάκων πλουτοκρατῶν διὰ τῆς σπορᾶς
δημοκρατικῶν ιδεῶν.

Ἐν Ἀθήναις τὸ Μέλλον φέρει τὸν νέον ὄργανον
τῆς κοινωνίας, τὸν κοινωνικὸν βρασμὸν τῆς κοινωνίας,
τὸν ἀνθρωπιστικὸν βρασμὸν, τὸν βρασμὸν, ἐντὸς τοῦ ὁ-
ποίου θὰ καταστραφῶσιν ἔλα τὰ κοινωνικά παράσιτα.

Ἐν Βόλῳ ὁ Ἐργάτης θριαμβεύει καὶ ἰδρύει Κέντρον Ἐργατικόν, ἐν τῷ ὁποίῳ ὁ ἐργάτης προαλείφεται καὶ ἐτοιμάζεται διὰ τὴν προσεχῆ κοινωνικὴν ἐπανάστασιν, καὶ τὴν μέλλουσαν ἀναγέννησίν του.

Ἐν Πύργῳ ἡ Πατρομυνέα μετὰ παρησίας καυτη-

ῥιάζει τὰ ὄργανα τῶν κομματαρχῶν καὶ τῶν χρυσοφόρων
καὶ ὁρθὰ κοστὰ λέγει τὴν σκάσιν σκάσιν.

Πολλαχθὺ τέλος τῆς Ἑλλάδος ἀνατέλλουσιν κοι-
νωνιστικά ἄτρα διαφόρων μεγεθῶν καὶ πολυειδῶν ἐν-
τάσεων καὶ δυνάμεων, ὅπως ἐπιφέρωσι βαθμηδὸν τὴν
συνένωσιν τὴν κοινὴν, ἢ τὴν συνισταμένην τῶν δυνά-
μεων, τὴν Δύναμιν τῆς Ἑρασίας.

Διατί λοιπόν ἡ μεγάλῃμος Κεφαλληνία, ἡ Κεφα-
λλήνιά, ἡ πατρίς τῶν θαλασσοπόρων Φωκᾶ, τῶν μηχαν-
ικῶν Χαρβούρη νά μὴ κατασκευάσῃ κοινωνικὸν μο-
χλὸν, κέντρα καὶ δημοσιογραφίαν καυτηριάζουσιν τὰ
τρωτὰ, πρὸς μετατόπισιν ἔλλογον τῶν προσκομμάτων
τῆς ἀνθρωπίνης προόδου χρηματιστῶν καὶ πρὸς στερέω-
σιν τῶν φωστήρων Ἑργατῶν; διατί ἡ Κεφαλληνία, ἡ
πατρίς τοῦ Κωνσταντίνου Μεταξά, ἡ πατρίς τῶν ῥιζο-
σπαστῶν, ἡ πατρίς τοῦ Γερασίμου Λειβαδά, τοῦ Ἰω-
σήφ Μομφερράτου, τοῦ Ἡλίου Ζερβοῦ, τοῦ Γεωργίου
Ἰακωβάτου, διατί λέγω ἡ Κεφαλληνία νά καθυστερήσῃ
εἰς τὴν πρόοδον τοῦ ἐν Ἑλλάδι κοινωνισμοῦ; διατί
νά μὴ πρωτοστατήσῃ, ἀφοῦ εἰς πολλὰ ἐπρωτοστάτησε :

Ἐμπρὸς λοιπὸν μεγάθυμοι Κεφαλῶνες ἰδρύτατε
εἰς πάντα δῆμον, εἰς πᾶν χωρίον, εἰ δυνατόν, κέντρα,
κέντρα. Ἐμπρὸς, στερεώσατε σωματεῖα, ὡς ἐν Ἀσπρο-
γέρακι Προόντων καὶ Ἀγκῶνι τῆς Θηναίας.

Ἐμπρὸς καὶ ἡμεῖς οἱ ἐν Ἀργοστολίῳ Ἐργάται ἃς
πῆζομεν φωλεὰν ἀθώων περὶστερῶν καὶ ἀγαπωμένων
τρυγόνων, φωλεὰν πελαργῶν φιλοστέργων, φωλεὰν πρὸς
γηροκόμησιν τῶν γονέων ἡμῶν καὶ τῶν πασχόντων,
φωλεὰν ἐργατικῶν μυρμηκῶν καὶ φιλοπόνων μελισσῶν,
φωλεὰν τέλος χριστιανικὴν Ἀλληλεγγύης καὶ Ἀμοι-
βαιότητος, Ἀλληλοβοηθείας καὶ Ἀδελφότητος.

ΣΠΑΡΑΞΙΚΑΡΔΙΟΝ ΣΥΜΒΑΝ.

Πρὸ 10 ἡμερῶν ἀκριβῶς ὁ Διονύσιος Σβορώνος Τούλιος Δάλλας ἐργαζόμενος ὡς κτίστης ἐν τῇ γεωργικῇ Σχολῇ κατέπεσεν ἐξ ὕψους 5 μέτρων καὶ μεταφερθεὶς ἐπὶ κάρρου εἰς τὸ νοσοκομεῖον ἀπέθχεν οἰκτρῶς κατὰ θαυματουργὸν χάριν τῶν περιβοιῶτων Κεφλληνικῶν σκαλοσιῶν ἐκ τραύματος ἐγκεφαλικοῦ.

Κατὰ τὴν οἰκοδομὴν τῶν Προπυλαίων ἐπὶ τῆς Ἀκρο-
πόλεως ἐν Ἀθήναις, ὡς ἀναφέρει ὁ Πλούταρχος ἐν Βίῃ
Περικλέους, 13, εἰς ἐργάτης ἢ ὁ ἀρχιτέκτων Μνησικλῆς
καταπεσὼν ἐκ τινος ἰκνωματός ἢ θριγκοῦ, κερνίζας κτε-
νῶς, κατασυνετρίβη καὶ εὐρισκόμενος ἐν κινδύνῳ ἐγκατελει-
φθῆναι ὑπὸ τῶν ἰατρῶν. Τότε ἡ θεὰ Ἀθηναῖ ἐμνησθεῖσα κατ'
ὄναρ πρὸς τὸν Περικλῆ ὑπέδειξε πρὸς αὐτὸν τὸ μέσον τῆς
ταχείας ἀναρρώσεως τοῦ ἀσθενοῦς. Μετὰ τὴν διδοχρὴν ὑπὸ
τῆς Ἀθηναῖς πρὸς θεραπείαν τοῦ συντριβέντος ὁ Περικλῆς
ἐγγνωμονὸν πρὸς τὴν θεὰν καὶ πρὸς ἀνέμνησιν τῆς ἐμνησ-
τῆς ταύτης θεραπείας τοῦ συντριβέντος ἔστησεν, ἥκειναι
χαλκοῦν ἄγαλμα Ἀθηναῖς Ὑγιαίνης, ὅπερ εἶδεν ὁ Πικτυλίας
ὁ πεοιγητής τῶν ἀρχαίων, ὅτε εἰσῆλθε δὲ τῶν Προπυ-

ἀξίων καὶ νῦν ἐστὶ σωῆσθαι ἢ βάσσει καὶ ἡ ἀπειροπτικὴ ἐπι-
γραφή τοῦ ἀγαλλμχος τῆς Ἀθηνᾶς Ὑγιείας παρὰ τὰ Προ-
πύλαια.

Ἀλλὰ σήμερον ἔπυσαν τὰ θυμάματα τῆς Ἀθηνᾶς καὶ ὁ Χάρων θυματούργει στέλλων εἰς τὸ Ἀδην σωρηδὸν τοὺς κτίστας καὶ ἐργάτας.

Τώρα, ὁ κτίσται, τίς θά προσπατεύσῃ τὴν χάραν σύ-
ζυγόν του καὶ τὰ ὄρφανά του; τίς θά παρηγορήσῃ **παρα-
μυτιζῶς** αὐτούς;

Λαχέ, δὲν εἶνε σπάνια τὰ τοιαῦτα παραδείγματα τῶν
θινάτων.

Προπέρουντι ὁ κτίστης Γεώργιος Σπυρίδης Λουρδᾶς κρη-
μνίζεται ἐκ τῆς σκαλοσιᾶς τοῦ Βαλλιανείου νοσοκομείου καὶ
μετὰ πολυῶδυνα τραύματα ἀποθνήσκει καὶ αὐτός, ἐνῷ ὁ
ἀδελφός αὐτοῦ Παναγῆς, πεντοτοπῶλης Πλάκας εἶνε εἰς θέ-
σιν ἐλευσινήν κατὰ τοὺς πόδας κρημνισθεὶς πρὸ δεκαπενταε-
τίας σχεδὸν κατὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ οἰνοποιείου Τοῦλ,
ἐνῷ ὁ Διονύσιος Γρηγορίου Βιγλῆς καταπίπτει ἐκ τοῦ ἀνε-
γυρομένου κωδωνοστασίου Ἀγίου Γεωργίου εἰς Δαυγάτκ,
ἐνῷ ὁ Δημήτριος Μακροῆς (Χωριάτης) **τουριπουλάει** εἰς
τὸ χωρίον Φερρεντινάτκ καὶ γωλαίνει, ἐνῷ ἄπειροι ἄλλοι
πάσχουσιν ἄλλε πάθεινα, ἐνῷ πρὸ ὀλίγων μόλις ἐτῶν ἔ-
χουσι πλάκῳσι μόνον τὰ σπῆλαια τοῦ Ἀγίου Κωνσταν-
τίνου χάριν ἐξαγωγῆς κιμηλιάς καὶ ὕλικου ἐν γένει τὸν Γε-
ώργιον Χκρκλ. Λυγγούρην, τὸν Γεράσιμον Παν. Παυλάτον
Μπαζάουλαν ἢ Κανονιέρην, τὸν Παναγῆν Μπέουλαν Ἀγι-
ανδρίτην, ἐνῷ τὸν Γεράσιμον Ἀλεξάνδρου Γασπαρινᾶτον
Δαυῆν τὸ σπῆλαιον ἐν Πυλάρῳ, ἐνῷ τὸν Γερωντούλην Βαγ-
γελάττον Κουρούκλήν ἢ γέφυρα Σάμης, ἐνῷ ἄλλα θύματα
ἔπαθον ἄλλως καὶ εὐρίσκουσιν οἰκτρὸν θάνατον εἰς τὰ ζυ-
μωτήρια, ὡς ὁ Ἡρακλῆς Διον. Φωῆς ἀλεσθεὶς κυριολεκτι-
κῶς πρὸ τετραετίας σχεδόν, ἐνῷ ἄλλοι εἶνε μονόχειρες ὡς
ὁ Νικόλαος Βαγγελᾶτος πέρουσι ἐν τῇ μηχανῇ κολυθωθεὶς
καὶ ἄλλοι τυφοὶ καὶ ἄλλοι ὡς κορμὸι δένδρων ἢ ὡς ὄγκοι
ἅπλοι περιφέρονται εἰς τὰς ὁδοὺς ἐπὶ κάρρων προκχλοῦντες
τὴν φοικὴν πάσης εὐαισθητοῦ καὶ συμπαθητικῆς καρδίας.

'Αλλ' ὥς ἔλθωμεν εἰς τὸ προκείμενον.

Δὲν εἶνε δυνατόν, σεῖς οἱ κτίσται νὰ ἐπιβάλλητε πρὸς τοὺς ἰδιοκτῆτας τῶν κατασκευαζομένων ἔργων νὰ δαπανῶσι καὶ χιλίας ἐπὶ πλέον δραχμὰς διὰ ἀναβάθρας (σκάλας) καὶ σκαλοσιὰς ἀσφαλεστάτας, ὡς ἐν Ἀθήναις, περιφραγμένους ὑπὸ σανίδων καρωμένων καὶ τοιουτοτρόπως νὰ μὴ καταλμβάνησθε ὑπὸ σφοτοδίνης καὶ ζάλης πρὸ τοῦ φοβήτρου καὶ τοῦ χάους, τὸ ὅποιον εὐρίσκεται ὑπὸ τοὺς πόδας σας ; δὲν θὰ ἐπιβάλλητε πρὸς τὸν ἐκάστοτε ἄρμόδιον νὰ δαπανᾷ καὶ χιλίας δραχμὰς περισσοτέρας διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῆς ὑγείας σας καὶ τῆς ζωῆς σας, διὰ τὰ πολυτιμότερά σας ἀγαθὰ, ἀφοῦ ἡ ἀπτυνομικὴ νομοθεσία δὲν προβλέπει περὶ τοιούτων κακουργημάτων καὶ ὅχι ὡς λέγομεν κοινῶς, τοῦράτων δυστυχημάτων ; ναι, κακουργημάτων, διότι ἡ πυρναὶα θὰ τὰ προελάμβανεν, ὡς ἀλλαχοῦ, ὅπου αἱ σκαλοσιχαὶ εἶνε τόσον στερεαὶ καὶ πλατεῖαι, ὥστε δύνανται οἱ κτίσται νὰ γορεύσωσι καὶ σιρόβιλον (βάλς).

Διὰ τί λαὸς νὰ βῆνης τὴν ζωὴν σου στὸ σπῆραδι ἀσπύ-
πως καὶ ἀντὶ ἄστου μῖσος ἡμέρας, ἄνευ ἀσφαλείας τοῦλάχισ-
του πρὸς ἀσφαλείας τοῦτο;

ζώντας τὴν παστέταν μετὰ τὴν ζωὴν σου καὶ μετὰ τὴν θάνα-
τόν σου διαφθείροντας τὴν τιμὴν τῶν υἱῶν σου καὶ τῶν θυ-
γατέρων σου ;

Εἶχον ἄδικον λοιπὸν οἱ Ἑνετοί, οἵτινες εἶχον ἀπαγο-
ρεῦσαι πρὸς αἰώνων νὰ εἶνε μάρτυρες οἱ κτίσται ; εἶχον ἄδι-
κον οἱ Ἑνετοί, οἵτινες δὲν ἐδίδον ψῆφον πρὸς τοὺς κτίστας ;
ὅχι, εἶχον δίκαιον μέγχι, ἀπαγορεύοντες τὴν μαρτυρίαν πρὸς
κτίστας, διότι ὑπελόγιζον, ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ μὴ πω-
λῶσι τὴν ψῆφόν των καὶ τὸν μαρτυρικὸν ὄρκον των οἱ κτί-
σται, οἵτινες χάριν 2, 3, 5 δραχμῶν βάνουνε τὴν ζωὴν
των ὅσῳ σημάδι καὶ νόμεινται σὲ μὴ βαμβακερὴ κλωάν.

Ταῦτα λέγοντες δὲν ἐννοοῦμεν νὰ προσβάλλωμεν τοὺς κτίστας, οὔτε νὰ ἀφαιρέσωμεν ἀπ' αὐτῶν τὸ δικαίωμα τῆς ψήφου, ἀλλὰ τὰ λέγομεν, ἵνα φέρωμεν τοὺς κτίστας εἰς συνκρίσθησιν τοῦ ἀνθρωπίνου τοῦ καὶ εἰς πόνον τῆς ζωῆς των καὶ ἐξασφάλισιν τῶν οἰκογενειῶν των.

Λοιπόν, ὦ χρίσται, εἰς τὸ ἐξῆς συστήσατε Σύνδεσμον ἰδιαίτερον, ἵνα ἀσφαλιζήσθε ἀπαιτητικῶς παρὰ τῶν ἐργολάβων καὶ ἰδιοκτητῶν, ἄλλως εἴσθε ἀνάξιοι νὰ θεωρήσθε ἄνθρωποι καὶ εἴσθε ἄξιοι τῶν καταπτώσεων καὶ καταχρημύσεων καὶ εἴσθε ἄξιοι τῆς τύχης σας καὶ τοῦ βαθέρου σας ἡ τοῦ Κραυγᾶς, τὸν ὁποῖον, ὡς ἐκ τῶν ἐργῶν σας φαίνεται ὑπερχαλάττει.

Ο ΧΡΥΣΟΥΣ ΑΙΩΝ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΟΣ.

"Όταν ἴδῳ τὰ θωρηκτὰ καὶ τὰ πυροβόλα καὶ τὰς ἄλλας ἀνθρωποκτόνους μηχανὰς ξηρὰς καὶ θαλάσσης μεταβαλλομένας εἰς ταχύπλοα τῆς ἐμπορικῆς ἀνταλλαγῆς τοῦ ἀνθρώπινου γένους, θὰ εἶπω, ὅτι ἡ ἀνθρωπότης ἐπολιτίσθη.

“Ὅταν ἴδῃ τὰ ἐκτομύρια τῶν στρατιωτῶν καὶ ναυ-
τῶν, τὰ θηριωδῶς ἀλληλοσφάζονενα, μεταβαλλόμενα εἰς
ἵσους ἐκχερωτάς τῶν ἀγρόνων τῆς ὑψηλίου ἐκτάσεως, εἰς
ἵσους ἐργάτας ἀποζηράσεως τῶν στεππῶν καὶ τῶν λιμνῶν,
τότε θὰ εἴπω, ὅτι ἡ ἀνθρωπότης κακτενέησε τὴν εὐγενῆ ἔν-
νοιαν τῆς ἐοργασίας.

“Ὅταν ἴδω τὴν ἔνοπλον εἰρήνην ὑποχωροῦσιν εἰς τὸ αἰσθημα τῆς ἀδελφοποιήσεως τῶν ἐθνῶν, τὸ αἶμα καὶ τοὺς πολέμους, τῆς βαρβαρότητος τοῦ παρελθόντος μαρτύριον, ἐνδιαφέροντας τὸν ἱστοριοδίφην καὶ μόνον, θὰ πιστεύσω ὅτι πνεῦμα ἀνθρωπιανοῦ βλαβεῖ ἐν τῇ κοινότητι. Ὅταν ἴδω τὰ ὑπουργεῖα τῶν ἐξωτερικῶν, ὅπου σήμερον πλέκονται αἰ τερατώδεις διπλωματικαὶ πλεχτάναι, τοὺς πρέσβεις καὶ τοὺς προξένους ἀντιπροσωπεύοντας μόνον τὴν ἐπιστημονικὴν κίνησιν τῶν ἐθνῶν, προσωρινούς ἀπεσταλμένους, θὰ εἴπω ὅτι οἱ λαοὶ ἐνόησαν ποῦ πρέπει νὰ στραφῇ ἡ ἐθνικὴ ἡμίλλα.

Ὅταν ἴδω τὰ ὑπουργεῖα τῶν ἐσωτερικῶν καὶ τὰ διοικη-
τήρια, ὅπου σήμερον καταπατοῦνται ἀυστοχῶς οἱ νόμοι,
μεταβληθμένα ἀπὸ προμάχων ἀθλίου καθεστῶτος, ὅπου στε-
νάζει τὸ δίκαιον καὶ λιμοκτονεῖται ἡ ἐργασία—εἰς κοινωνι-
κὰς ἐπιτροπείας ἐφορευούσας τὰ οἰκονομικὰ συμφέροντα τοῦ
ἐργάτου, τότε θά εἶπω, ὅτι ἡ πολιτεία ἐνόησε τὸν προορι-
σμόν της.

Ὅταν ἴδω τὰ δικαστήρια, τὰ σφαγιαστήρια τῆς δικαιο-
σύνης, τὰ ἐξοδιεῖχα τῆς ἐποχῆς, ἐσώπικ ἐνομα ἀντηχοῦντα

πῶς, καὶ ἀντὶ αὐτοῦ μιᾶς ἡμέρας, ἀνευ ἀσφαλείας
στον τῆς αἰωνοβιᾶς σου·
καὶ οὐκ ἔστι δὲν ἐνώνεσαι καὶ δὲν ἰνέσαι, ἕνα σῶμα
γῆ, ὅπως ἐπιδοκλήῃς τὰ δίκαιωματα σου πρὸς

1945

Λόγῳ πληθώρας ὕλης τὴν συνέχειαν τοῦ προγράμματος εἰς τὸ ἐπόμενον φύλλον.

ἐκ τῶν ἀπαισιῶν κρωγμῶν τῆς γλαυκῆς, τότε θὰ εἶπω, ὅτι ἡ ἀνθρωπότης ἐξηγουμένη.

Ὅταν ἴδω τὰ σωφρονιστήρια, νεκροταφεῖα συνήθως τῆς ἀθωότητος καὶ φυτώρια μελλόντων κκούργων κρημνίζοντα ὑπὸ τὸν πᾶσαν ἀνθρωπίνης ἐπαναστάσεως καὶ ἀκούσω τὸν συριγμὸν τῶν ἀτμομηχανῶν κολοσιαίων ἐργαστηρίων ἀντὶ τῆς θρηνοδίας ἀλυσσοδέτων λογικῶν ὄντων καὶ ὑπάρξεων τότε θὰ εἶπω ὅτι ἡ ἀνθρωπότης ἠλευθερώθη· ὅταν ἴδω τὰς ἐφορίας, τὰ τελωνεῖα καὶ τὰ τραπεῖα, ὅπου νῦν γαμψώνυχες γύπες ἀπορροφῶσι τὸν ἰδρώτα καὶ τὸ αἷμα τοῦ πτωχοῦ ἐργάτου καταπίπτοντα ὡς οἰκοὶ δυσώνυμοι τῆς θρηνοδεστερίας ληστείας ἐνεργουμένης ὑπὸ τυραννικοῦ κράτους, τότε θὰ εἶπω ὅτι ὁ ἀνθρώπος ἐπαύσε νὰ εἶναι ἀνδράποδον.

Ὅταν ἴδω τὰ σχολεῖα, ὅπου διαφθείρεται τὸ ἥθος καὶ ἀποβλακῶνται ὑπὸ σχολαστικισμοῦ ὁ νοῦς τοῦ παιδὸς ἐστίας πραγματικῶς διανοητικῆς καὶ ἠθικῆς τῆς νεολαίας μορφώσεως, τότε θὰ εἶπω ὅτι ὁ ἀνθρωπισμὸς ἐριζοδόλησε καὶ ἀγλαόκροτον συγκομιδὴν ὑπισχνεῖται.

Ὅταν ἴδω εἰς τοὺς νεοὺς, ὅπου σήμερον ναναρίζουν ἀμαθεῖς ὄχλους ἀμαθέστεροι ἱερεῖς νὰ βροντοφωνῇ τὸ κήρυγμα τοῦ Ναζωραίου, τοῦ Ἀποστόλου, τοῦ Χρυσοστόμου, τὴν ἐκκλησίαν θεματοφύλακα τοῦ πνεύματος τῆς Ἀληθείας καὶ τῆς Ἀγάπης, ἀντὶ τῆς τυπολατρίας καὶ τῆς Ἐμπορίας τοῦ Ἱερατείου, τότε θὰ πιστεύσω, ὅτι ἡ ἀνθρωπότης εἶνε ἀληθῶς θρησκευτικῇ.

ὅταν ἴδω τὸ κεφάλαιον ὑπηρετικὸν τῆς ἐργασίας, τὴν ἰσοτιμίαν τῶν ἐργασιῶν, τὴν ἰσότητά τῶν φύλων, θὰ πιστεύσω, ὅτι ἡ ἀνθρωπότης βαίνει πρὸς τὴν τελειότητα.

ὅταν ἴδω τὰ στέμματα, χάριν τῶν ὀπίσμων ἡ ἀνθρωπότης σπαράσσεται, ἀντικαθιστάμενα ὑπὸ φιλοσοφικῶν δαδούχων τῆς ἀνθρωπότητος καὶ ὑπὸ ἀριστοκρατῶν τῆς διανοίας καὶ τῆς καρδίας ἐν γένει, τότε θὰ εἶπω, ὅτι ἀνέτειλεν ὁ χρυσοῦς αἰὼν τοῦ κόσμου καὶ ἐμεσουράνησεν ὁ ἥλιος τῆς Ἀληθείας καὶ Ἠθικῆς.

Εἶνε ὄνειρα! θὰ εἰπώσιν οἱ συντηρητικοὶ τῆς ἐποχῆς. Ἄλλ' αἱ πραγματικότητες τοῦ ἐκάστοτε μέλλοντος ὑπῆρχαν ὄνειρα διὰ τὸ παρὸν καὶ ἡ ἱστορία τὰ ὄνειρα ταῦτα βαθυδὸν θὰ πραγματοποιήσῃ· ἡ σημερινὴ ἐποχὴ σημειοῖ τὴν ἀρχὴν τῆς μελλούσης ἀναμορφώσεως καὶ παλιγγενεσίας τοῦ κόσμου. Τὰ κοινωνικὰ στρώματα ὡς πελώρια κύματα ἀναταρασσόμενα κατατρώγουσι τὰς ἀκτὰς τοῦ τερατώδους καθεστώτος. Οἱ μύχιοι πόθοι τῶν ἐργατῶν συναντῶμενοι σήμερον πρὸς τὰ ἰδεώδη τῶν φιλοσόφων κατέστησαν ταῦτα σχετικὰς πραγματικότητας· καὶ εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἐργατῶν ἔγκειται καὶ ἡ προσεχὴς ἐντελής τῶν ἰδεωδῶν πραγματοποίησις, ἡ μέλλουσα τελεία πρακτικὴ ἐφαρμογὴ τῶν ἀπὸ κταβολῆς κόσμου μεγίστων θρησκευτικῶν, φιλοσοφικῶν καὶ πολιτικῶν ἰδανικῶν.

Φοῦδος.

ΜΝΗΜΟΣΤΗΝΟΝ ΑΝΤΥΠΙΑ

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐτελέσθη πάνδημον καὶ συγκινητικὸν πολιτικὸν μνημόσυνον ὑπὲρ τῆς ψυχῆς

Ἀντύπα, καθ' ὃ ἀπήγγειλε συγκινητικώτατον ποίημα ὁ ἐκ Βλαχάτων Σάμης σοσιαλιστῆς Δημοσθένης Ἀρτελάρης. Κατ' αὐτὸ παρῆσαν καὶ τινες ἐκ τῶν ἐπισήμων τυχαίως (;) ἢ ἐκ προμελέτης!

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΙΚΟΝΑ ΑΝΤΥΠΑ.

Εἰκὼν φεῦ! θεωρούμενη ἀπὸ τὰ ὄμματά μου
δὲν δύναμαι νὰ συγκρατῶ πλέον τὰ δάκρυά μου,
καὶ πλέκω ἐπαίνων στέφανα, ὅπως λαμπρῶς στολίσω
τὸ παγερὸν τὸ μνημῖά σου, Μαρίνε, καὶ θρηνήσω
τὴν μακαρίαν σου ψυχὴν, ἥτις δὲν μ' ἀκροᾶται
γὰρ σ' ἀγγέλων ἀγκαλαιᾶς ὄπνον γλυκὴν κοιμᾶται.
Πλήν, τῆς ψυχῆς σου ἡ σκιά ἀντανακλᾷ δῶ πέρα
κι' ἡ μνήμη Σου μακάριε, Κοινωνισμοῦ Ἡμέρα.
Κι' ἂν μὲ τοῦ Ἄδου κύματα παλαίης καὶ πλανᾶσαι
νὰ μὴ λυτῆσαι κι' εἰς ἡμῶν τὴν μνήμην πάντα θάσαι,
Σήμερον πάλιν ἠνθῆσαν τὰ θέληγτρά σ' ἐκεῖνα,
ἅτινα μᾶς ἀπέμειναν ὡς μαραμένα κρῖνα
ἐκεῖνα, π' ὥδωκε σὲ μᾶς τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν σου,
ποτίζονται μὲ βάλαμον ἀπ' ἑνα ἀδελφόν σου
ὅστις μὲ ἴσῃν δύναμιν προβαίνει
καὶ σχέδια χαράσσει δοξασιὰ
καὶ πάντοτε τὴν φλόγα σ' ἀναμμένη
στοῦ δεξιῦ χέρι ἔχει καὶ βασιτᾶ·
καὶ πᾶς πτωχὸς ποῦ εἶχε νὰ ἐλπίζῃ,
κάθε θνητὸς ποῦ ἠσθάνθη νὰ πονῇ
στὴν ἱερὰ σου εἰκόνα γονατίζει
κι' ὅλα αὐτὰ πρὸς σὲ ἀναφωνεῖ
κι' ἐγὼ ποῦ τὰς πληγὰς θέλω νὰ γιάνω
νὰ βγάξω τὸ φαρμάκι τὸ πικρὸ
ἀσπάζομαι τὴν πλάκα σου κι' ἐπάνω
στοῦ μνημῖά σου θρηνῶ τὸ νεκρικόν.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ.

Δίκαιον καὶ λογικὸν θεωροῦμεν νὰ ἐκφράσωμεν
τὴν εὐγνωμοσύνην ἡμῶν πρὸς ἅπαντας τοὺς ἡμετέ-
ρους συνδρομητάς, τοὺς ἀναγνωρίζοντας τὸν εὐγενῆ
ἀγῶνα, ὅνπερ ὑπὲρ τῶν ἐργατῶν ἀγωνιζόμεθα.

Ἐκ τῆς Διευθύνσεως.

ΤΡΑΓΙΚΗ ΕΙΔΗΣΙΣ.

Ὅπως ἀπροόπτως καὶ αἰφνιδίως ἐπέβηκε τὴν Κυριακὴν
τὸ ἐσπέρας ἐκ συγκοπῆς τῆς καρδίας ὁ Ἡλίας Παπαδημη-
τράτος λευκοσιδηρουργὸς ἐγκαταλείψας πολυμελῆ οἰκογέ-
νειαν ὀρφανήν, Συλλυπούμεθα ἐγκαρδίως τὴν βαρυπενθοῦσαν
οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος καὶ εὐχόμεθα, ὅπως ὁ Ὑψι-
στος παραμυθήσῃ αὐτήν.

ΓΙΑΚΩΒΟΣ Θ. ΜΑΝΤΖΑΡΗ,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ